

ПРАВНА ЗАЩИТА НА МУЗИКАЛНИТЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ В ИНТЕРНЕТ

*Тенчо Колев*¹

**Omnes artes ouae ad humanitatem pertinent,
habent quoddam commune vinculum et quasi
cognitione quadam inter si continiantur.
(Cicero)²**

I. Същност

От началото на 90-те години на XX век световната общественост е поставена пред изключително големите предизвикателства, които глобалната интернет мрежа създава със своята сложна функционалност, лавинообразно растящата популярност с оглед на възможностите, които предоставя и нейните динамично променящи се параметри. Редом с непрестанния процес на новопоявяващи се приложения, програми и иновативни технологични свойства, светът на интернет технологиите вече повече от десет години диктува правилата по които ще се развива виртуалния пазар, създава предпоставки за безкрайни дебати и теоретични спорове и поражда множество съпътстващи ги въпроси, които не успяват да дочакат пикът на дигиталния прогрес, за да потърсят успешно решение в етап на моментна статика. Въпреки колективните усилия на световната общественост и взаимно полаганите грижи по опазване и успешно уреждане на авторско правната проблематика посредством правилата на международното частно право, до момента правната сфера остава една от най-уязвимите и трудно уредимите в световен мащаб. Когато през 1979г . германския автор Хаймо Шак характеризира проблемите на международното частно авторско право като “джунгла, еднакво непривлекателна както за специалистите по международно частно право, така и за специалистите по авторско право”, надали е предполагал за безбройните трудности, които глобалната интернет мрежа постави като непреодолими

---

¹ Студент в програма „Право”, НБУ.

² “Всички изкуства, възпитаващи просветения човек, имат някаква вътрешна връзка и благодарение на взаимното си родство продължават едно в друго.”

препитания пред световната общественост през последните години. Въпреки прецизирано изготвените конвенции и международни договори, на които се опира авторско правната закрила, дигиталната глобална мрежа безспорно даде много като удобства и възможности, но и създаде деликатни за уреждане правоотношения, условия за противоположно възпроизвеждане, презаписване и размяна на закриляни от авторското право произведения, които тревожат обществеността и днес. Из между множеството закриляни обекти на авторското право, най-уязвими и ощетени от технологичните свойства на глобалната интернет мрежа се оказаха авторите на музикални (аудиовизуални) произведения, компютърни програми, други произведения на науката и изкуството, каквито са фотографските изображения, литературни и научно-технически произведения и пр. Независимо от затрудненията, които повлича зад себе си технологичния прогрес, светът и отделните общности следва последователно и отговорно да се придържат към принципите и целите, залегнали при създаването на някои от най-важните международни актове в тази насока- Бернска, Универсална и Римска конвенция, договорът на световната организация за интелектуална собственост за авторското право. В рамките на европейската единна общност вече съществуват редица директиви, правилници и решения с оглед хармонизирането, правоприлагането и всички онези нужни действия по закрила на произведенията на авторското право. Излъчването, публичното съобщаване на изпълнение без съгласието на неговия автор, запис на негово незаписано изпълнение без съгласието му, възпроизвеждане на запис без съгласието на артистът-предприемането на всяко едно от действията нарушава изключителното авторско право на неговия носител. Във своята директива 2006/115/ЕО и, по-специално т. 4 Европейския парламент и Съветът на Европейския съюз акцентира върху приспособяване към “новото икономическо развитие, като например новите форми на използване.”

Безспорно, всеки субект упражнява правото в пределите, в които го е получил от своя праводател и този фундаментален принцип на гражданското право следва да се изведе като основен белег на сделките между автор и правопримемник. Ограничителния характер на тези сделки с делегиран обем от правомощия (независимо дали се упражняват лично или чрез други лица) е общовалиден за онези авторски и сродни права, оставащи извън обема на непрехвърлимите. При закупуване на музикален носител, на който изрично е отбелязано “for djs only”, купувачът става приносител на правото да преизпълнява публично произведението, но няма право да презаписва или

преотдава под наем творбата, освен ако не е изрично уговорено. Съществуващото в доктрината разбиране за съразмерно (au marc le franc) заплащане, в зависимост броят на изпълнения продължава да бъде изпозвано в договорни отношения, уреждащи авторски права- по повод всяко следващо излъчване на един и същи филм в кино или телевизия, за всяко поставяне на сцена на театрална постановка и пр. Въпреки това, в сегашната действителност продължават да се срещат явни разминавания между интересите на носители на авторски и сродни права и юридически и физически лица, които благодарение на интернет технологиите и многомилionenната аудитория успяват да печелят от чужд, авторски труд. На 9 т.м. продуцентът- изпълнител Питър Алън Уотърман публично обвини интернет гигантът Google че е експлоатирал авторския му труд посредством техния дъщерен проект Youtube- световния лидер във видео разпространението. В него англичанинът споделя, че песента на Rick Astley-Never gonna give you up, на която е съавтор, му е спечелила едва единадесет паунда, въпреки че е гледана 154 милиона пъти посредством интернет страницата за цялата предходна година. Организацията за колективна защита на авторски права в Обединеното Кралство отправи искане по този случай за насрочване на среща със представители на интернет медията, на която да се споразумеят за въвеждане на справедливи правила и механизми за възнаграждение на лицата, чиито произведения са свободни за гледане в техния виртуален каталог. Мигновенната реакция от страна на интернет гигантът Google, който е собственик на интернет медията за видео разпространение Youtube накара организацията за колективна защита на авторски права да преразгледа и преосмисли своето искане. В свое официално изявление, PRS for music изказват изненадата си от съвременната реакция на Youtube, които прекратяват възможността тези видео и аудио творби да бъдат възпроизвеждани посредством тяхната медия на територията на Англия. Подновяването на лицензионните отношения между двете страни по спора, което е изтекло в края на 2008 година бива затруднено от завишените изисквания на организацията, която защитава правата на повече от 60 000 издатели, автори на песни и изпълнители.

Случаят поражда въпросът за степента на опасност, която интернет комуникациите представлява за автори и носители на авторски и сродни права, чиито произведения биват разпространявани посредством новопоявяващи се формати в интернет пространството. В даденият за пример случай се касае само до изпълнение на видео и звукозапис, който не се разпространява посредством трансфер на файловия формат, а единствено може да бъде гледан и слушан неограничен брой пъти от

крайните потребители. За тези действия от тях не се изисква да заплатят за всяко възпроизвеждане, нито еднократна сума; дори не е задължителна потребителска регистрация. С подобна либерална и опростена политика, интернет страниците си гарантират мултимилионен трафик от посетители ежедневно, което моментално качва рейтингът на страницата, а от там и цената на всяка реклама, която трети лица желаят да имат на подобни, оживени интернет медии. Изключително активната дейност на британската асоциация за колективна защита на авторски права, редом с асоциацията на музикалните издатели (МРА) би могла да бъде разгледана като адекватен способ за съживяване на моделът на колективна защита, който може да даде нужните резултати с постоянство и по-ативни действия от трети за правоотношението организации, държавни институции и органи на национално и международно ниво.

И, докато подобни онлайн проекти намират начини да печелят, посредством реклами, трафик от уникални посетители ежедневно и пр. , ежеминутно появяващите се приложения и страници от еволюционно естество правят от подобни медийни портали инструмент, чрез който недобросъвестни трети лица могат да крадат от аудиовизуални произведения и филми (по смисъла на чл. 2 т. 2 от Директива 92/100/ЕИО), и то без тяхното съгласие. Нагледен пример са нароилите се в интернет страници от типа на <http://www.downloadfromyoutube.com/>, чрез които всеки един от многомилионната интернет аудитория може само за секунди да въведе адрес на желаната песен, да преименува префиксът на файлът, който запамятава посредством въпросната страница и да я има на своя компютър и в своята лична колекция! За целта единственото условие е желаното от “видео крадецът” авторско произведение да бъде достъпно и налично в базата данни на страницата, от която се “източва”, посредством дадената за пример уеб медия; от него не се изисква да плаща за “крадливият” способ, нито да инсталира подобни програми и приложения.

II. Роля на интернет медиите в дистрибуцията на произведения, закриляни от авторското право

Едно от неоспоримите постижения на дигиталните медии бе превръщането на някои теоретични проекти в реални достижения на техническата наука, посредством които артисти и изпълнители могат практично и улеснено да продават, промотират и рекламират своите музикални и художествени творби. Благодарение на възможностите на интернет пространството, артистите и продуценти на музикални произведения могат

да представят за продажба новосъздадените от тях произведения на музикалното изкуство, и то на часа. Това несъмнено допадна всячески на самите тях, защото този технологичен прогрес улесняваше дългия и труден път, по който вървеше до този момент издаването, лицензирането и производството на всеки проект поотделно. Същото може да се каже и за артистите изпълнители, които, благодарение на това удобство могат да се снабдяват и освежават своята фонотека ежедневно с “пресни” и неизпълнявани досега творби, което спестява трудностите по обикаляне из музикални магазини, където могат да се прослушват и закупуват новоиздадени предложения. Това е в огромен плюс за тези изпълнители, които ежедневно имат участия в различни краища на планетата и само по този начин могат да са в непрестанен контакт с тенденциите и новостите в бранша, да купуват или предлагат “в движение” посредством своите преносими компютри. Закупуването на музика в интернет дотолкова набра скорост за последните две години, че противно на очакванията за скандални дела и процеси и нови технологични революции, някои от гигантите в бранша като Sony и BMG/Universal group анонсираха проекти за онлайн търговия, съвместно с един от лидерите на виртуалния потребителски пазар за музика- интернет порталът за продажба на песни iTunes.

III. Роля на технологичния прогрес в звукозаписът, продуцентската и изпълнителна дейност

Добре е известно, че благодарение на достиженията на съвременната компютърна наука, един артист-изпълнител и автор на музикални произведения може да създава и музицира авторски творби на преносимия си компютър- нещо немислимо и непосилно преди десетилетие, когато едно звукозаписно студио е струвало редица години лишения и упоритост по събиране, набавяне и комплектоване на инструменти, звукозаписна техника и подобия, които в условията на нашето съвремие са достъпни наедно, посредством една единствена софтуерна програма и персонален компютър. По сходен начин може да се опише и прогресът и в продуцентската и издателска дейност, в чиято сфера технологичните удобства на интернет медиите е неоспоримо, с оглед улесненията за артистите и потребители. Когато на прага на 2008 г. се гледаше на грамофонната плоча като отживелица и бавно замираща звукозаписна технология, в края на същата се оказва, че има прираст в продажбите на музикални произведения издадени в такъв формат с цели 180 % спрямо предходната! Точно сто години, след

като за пръв път бива поставен съпросът за уреждане на правото на продуцентите на грамофонни плочи на Берлинската конференция по ревизиране на Бернската конвенция се оказва, че опасенията свързани с изчезването на този формат са необосновани и меломаните и любителите на музиката продължават да купуват любимите си произведения на винил (б.а. грамофонна плоча), поради уникалните качества, меко звучене и плътност на този вид музикален носител. Въпреки това, практическите нужди и условия показваха, че е изключително трудно за артистите изпълнители да носят със себе си тридесет килограмови куфари (толкова тежи набор от 100 грамофонни плочи, чиято единична маса е припл. 300 гр.), при условие че дигиталния формат им позволява доста по-широк набор от възможности за живо свирене, посредством компютър или компакт-дискове.

Характерът на новите форми на изява, касаещи изпълнителското право, с оглед на имуществените и неимуществените права, свързани с него е еволюционен, развиващ се под условията на множество фактори, чийто разнороден състав засяга правото на собственост, от една страна и неимуществени правомощия, от другата³. Вторичното право на преизпълнение, визирано в чл. 12 от римската конвенция, по който биват водени толкова много диспути и спорове, поради възможността страните по нея да имат резерви, именно правото по този текст бива загърбено и пренебрегвано в сегашната действителност от самите приносители на изключителното авторско право в музикалната индустрия. Все по-рядко техните произведения се предоставят за продажба из най-посещаваните виртуални магазини с изрична забрана за публично преизпълнение, с оглед на тясно профилираното потребление на самите интернет музикални магазини. Това обстоятелство изисква пояснение, защото в законодателствата на страните от общото право (common law countries) е разпространена практиката артистите да доказват произхода на музиката, която изпълняват публично, а при закупуването на определена песен от каталог на интернет магазин, те получават редом с нея и генериран уникален код, който доказва произходът на музикалното произведение⁴.

---

³ **Цакова, Виолета.** Управление на правата на артисти и изпълнители. Университетско издателство "Стопанство", София 2007г. Изпълнителското право като право на собственост. Стр. 81-84.

⁴ **Каменова, Цветана.** Авторско Право. Международно и национално. Институт за правни науки на БАН, София 1999г. Глава Седма, Параграф 3. Проблеми на международното частно право при ползване на закриляни обекти от авторското право и сродни права в интернет, стр.

Въпреки това, технологичните средства по избягване на превантивни, административно правни и наказателно правни действия спрямо нарушителите на авторски права продължават да изпреварват предприеманите срещу тях законодателни и санкционни действия. Красноречив пример са т.н торент търсачки, посредством които се осъществява намирането и разпространение в мрежа на обекти на авторското право. Благодарение на тях е възможно набавянето на почти всякакъв вид софтуер, музика и филми, за които потребителите не заплащат права. По подобен начин стоят нещата и с p2p (peer to peer) програмите, благодарение на които техните потребители могат да се снабдят с песни, издадена буквално преди часове, което действа демотивиращо на музикантите и продуцентите, които не могат да се възползват от принадлежащите им права. Осъдителната присъда срещу създателите на най-големия торент тракер в световен мащаб е добър индикатор за успешно преследване на пиратството. Присъдата на шведския съд срещу авторите на уеб страницата, на която милиони потребители имат възможност да разменят филми, музика и програми по специфичен начин дава поводи за проучване на мерките, с оглед превенцията и санкционирането на правонарушителите⁵. От полза би било разглеждане на целенасочените действия на крайните потребители, които съзнателно вършат противоправни размени на авторско правни субекти посредством торент програма и новопоявяващите се форми на пиратска дейност. Осъдените за “асистиране при противоправна размяна на съдържание” се очаква да бъдат последвани и от собствениците на интернет гигантът и лидер в информационния пазар Google inc. който, макар да не е торент тракер страница, формално предоставя информация за подобни на осъдения the pirate bay сайт, от които се свалят незаконно пиратски копия на видео и аудио произведения. Международната федерация на фонографичната индустрия (IFPI) и асоциацията, която защитава интересите на кинематографската индустрия в САЩ (MPAA) твърдят че ролята на интернет търсачката Google във

222-223 .

⁵ Както е известно, торент търсачките предоставят възможността за обмяна на кодове или информация, чрез която регистрираните потребители могат да разменят нелегално произведения защитени от авторското право. Характерното за тях е, че торент търсачката не извършва трансфер, нито съдържа пиратските произведения на своите сървъри. Повече за случаят the pirate bay- <http://www.ifpi.com/content/library/TPB-media-backgrounder-Feb09.pdf>

съспомоществувателствуването на пиратска дейност в интернет не е по-различна, тъй като благоприятства откриването на торент тракери, чрез които нарушителите осъществяват връзка и теглят един от друг пиратски копия на защитени произведения.

IV. Нови форми на пиратска дейност в интернет

1. Компилации и промотиране на звукозаписи

Една от най-нашумелите форми на противоправно възпроизвеждане е употребата на песни в т.н. миксове или сборни компилации. Първоизточник на новопоявилото се явление е политиката на артистите изпълнители, които все по-често биват и продуценти на своята артистична дейност, да промотират своите неиздадени и нелицензирани музикални проекти посредством компилации. Тази изключително популярна сред музикалните среди форма е способ, чрез който могат да чуят мнението на слушатели, любители или колеги, да дадат гласност на своите последни студийни изяви и получат евентуални покани от издателските къщи за партньорство или звукозапис на произведението. Поради тази и ред други причини, професионалните музиканти, артисти-изпълнители и студийни продуценти разменят ежедневно (посредством интернет) своите “горещи” и неизпълнявани песни, делегирайки правото на публично възпроизвеждане посредством свирене на живо или под формата на сборни компилации от “промо” песни. Тази често срещана хипотеза би могла да бъде разглеждана като един от поводите за създаването на презумпцията, залегнала в т. 3 от чл. 13 на Общите положения, предмет на глава IV от Директива 92/100/ЕО. Често този модел се използва и от любителите, които в желанието си да пробият и получат сцена за изява нарушават авторските права на артистите-изпълнители и на техните продуценти, веднъж като противоправно се сдобиват посредством технически методи и вече споменатите по горе р2р програми и, второ, като компилират пиратската музика в т.н. миксове от песни, без да имат изричното съгласие на техните автори.

Целта на тези сборни компилации търде рядко е комерсиална в търговския смисъл на понятието; така създадените звукозаписи биват неограничено размножавани и разменяни сред любителите на съответния жанр музика. Въпреки тенденцията по намаляване на издателски интерес към подобни формати, все още се осъществява дейност по лицензиране на всяка песен по отделно и легално издаване на сборни

проекти с търговска цел. Във връзка с подтемата следва да се направи разграничение между видовете миксирани аудио записи:

- противоправно създадени и такива, компилирани от носители на права по възпроизвеждане;
- лицензирани (с търговска цел) и промоутърски;
- студийни и записи на живо;

Последното деление на студийни и записи от живо свирене на артистът-изпълнител също поражда редица въпроси. Може ли да говорим за права на организаторите на публичното събитие, на което е възпроизведена музиката, записана на какъв да е носител или може да приемем тази хипотеза само при изрична уговорка? Отделям внимание на този въпрос, тъй като все по-често организатори, мениджъри и собственици на заведения, в които се организират събития със живо участие на гост-изпълнител следват тази практика. От една страна, така те успяват да запазят за себе си още един формат (редом със снимки, интервюта и пр.), чрез който имат документирано архивното събитие, от друга да промотират и рекламират заведението, въпросната тематично посветена вечер на определен муз. жанр или да “подразнят” всички онези, които не са успели да посетят живото участие.

Несъмнено, артистът-изпълнител може да откаже да бъде записван по време на живото си изпълнение, така както би могъл да потърси отговорност от тези, които не са поискали правото от него да сторят това. В близкото минало, подобни практики от страна на организатори и мениджъри (на артистът или на самото събитие) са били осъществявани, посредством видео и аудио документиране на авторското живо изпълнение.

2. Интернет радио

Интернет радио излъчването е другата масово популярна форма на разпространение до неограничен кръг лица на музикални произведения, които биват обект на защита. За целта слушателите зареждат уеб адрес, от който те могат да слушат желаното от тях радио, посредством продължително и непрекъснато трансфериране на данни. Този пренос на данни е известен в областта на интернет технологиите като стрийм (от англ. Stream- поток). В техническата и разговорна литература се използват

често още два термина (чуждици), свързани с интернет радио предаването- бродкаст (от англ. Broadcast-излъчвам) и уебкаст (от англ. Webcast).

Предимствата на интернет радиата е това, че благодарение на глобалната мрежа, потребител от един континент може да следи и слуша желаното от него радио предаване, независимо от това къде е държавата, от която реално то се излъчва. По отношение на интернет радио разпространението е интересна практиката на САЩ, от където бива и злъчено и първото интернет радио предаване през 1993г. С приемането на DMCA (Digital Millennium Copyright Act) от Сената през Октомври 1998г, интернет радиата биват задължени да плащат права по излъчване в допълнение към издателските права на предавананото от тях съдържание. Проведената политика принуждава редица да пренесат своите проекти извън границите на страната, където липсват норми, които да ги принуждават да изпълняват тези свои задължения.

3. Подкаст

Подкастът е един от последните модели, който е пряко свързан със темата за компилирането на музика от артисти-изпълнители и се доближава до естеството на интернет радиата. Спецификата на този формат е,че излъчването не се извършва на живо, а бива предварително записано и форматирано в базата данни на клиентския адрес. Подкаст се появява за пръв път като дефиниция през 2006г. и набира огромна популярност сред интернет потребителите си със своята свойственост и практичност. По своето естество, той бива формат, за който клиентът може да се абонира и автоматично да получава нотификации за всеки следващ епизод, да използва различни настройки като автоматично сваляне (изтегляне от базата данни) на новопоявяващи се файлове и прочее уникални свойства, които нямат аналог в интернет технологиите, отнесени към музикалната индустрия⁶. Подкастът е лесен модел за потребление както от потребители (слушатели, когато става въпрос за аудио подкаст), така и от артисти, продуценти, собственици на звукозаписни компании и т.н., тъй като за неговото

---

⁶ Както е известно, торент търсачките предоставят възможността за обмяна на кодове или информация, чрез която регистрираните потребители могат да разменят нелегално произведения защитени от авторското право. Характерното за тях е, че торент търсачката не извършва трансфер, нито съдържа пиратските произведения на своите сървъри.Повече за случаят the pirate bay- <http://www.ifpi.com/content/library/TPB-media-backgrounder-Feb09.pdf>

създаване и функциониране не се изискват големи инвестиции. От своята поява до този момент, форматът бива използван като безплатен сервиз и това е една от причините той да има постоянно растящо потребление. Авторско правните проблеми, свързани с разгледаното явление са съотносими с тези при радио предаването по интернет или музикалното компилиране на произведения, тъй като бива свойствено близък по белези на тях.

V. Cessante causa cessat effectus.

Нужните мерки по защита на авторските и сродните на авторските права и техните произведения не могат да бъдат ефективни, ако усилията и концентрацията на методи и похвати с оглед превенция и драстично редуциране на пиратска дейност не бъдат основен стълб за единна световна политика. Достатъчно добър пример, последващ по-горе посочения случай “the pirate bay” е този с най-големите български торент тракер страници (Arenabg.com и zamunda.net), срещу които бяха предприети законни мерки преди повече от 2 години. По изключително ловък и лесен начин, авторите на въпросните страници преодоляха опасността от наказателни санкции, премествайки сървърите си с базата данни в страни и специфични зони, в които липсва адекватно законодателство или двустранни спогодби с Република България за правна помощ.

Една от причините за неблагоприятното развитие на проблемът с масовото потъпкване на авторските и сродни права на техните преносители е твърде слабата обща култура на масовото потребление и от там- незаинтересованост и неразбиране на тази проблематика. Може да се предположи нуждата от по-активна информационна кампания, която да разяснява в различни и разнообразни форми ролята на интелектуалното пиратство за духовния живот на обществото, състоянието на културните средища или възможностите на продължаваща (активна) артистична дейност от страна на субекти, които не могат да се възползват от полагащото им се за извършвания от тях труд.

Освен възнаградителния и естествен характер на резултатът от какъв да е интелектуален труд, всички материални блага и нематериални ценности, произтичащи от тази дейност са начин артистите да бъдат подкрепени за своята авторска/издателска дейност. Поощрителната функция е фактор, посочван включително и от публичен

интерес за развитие на културата⁷ и бива квалифицирана като едно от основните съображения във връзка с подтика към творчество според англо-американската теория.

Точно триста години след първия значим нормативен акт в сферата на авторското право, индустрията и потребителите следва да преосмислят в какво положение ни заварва юбилейното отбелязване на появата на “Закона за поощряване на знанието, предвиждащ поставянето на екземплярите от отпечатаните книги под адзора на авторите или на правоприменниците им за период от време, определен от настоящия текст” на английската кралица Ана Стюарт. Напълно актуално е към днешна дата и разбирането, че освен поощрявайки авторите да създават произведения, авторското право мотивира и други лица да създават творчество.

“Общо търсене и съгласувано прилагане на европейско равнище на техническите мерки за защита на произведения и други закриляни обекти, и за гарантиране на необходимата информация за правата придобиват голямо значение..” гласи т. 13 от уводната част на директива 29 от 2001г. на Европейската Общност. Специфичната политика по повод намиране на адекватни и резултатни решения трябва да отговаря на иновативните и високо технологични методи, с които се нарушават защитени права, организацията по превенция да бъде достатъчно наясно с естеството на новопоявяващи се форми на интелектуално пиратство и посегателство над нечий творчески труд. В текста на т. 22 от същата директива 2001/29/ЕО се посочва стремежът да не бъде пожертвана “строгата закрила на правата или като се толерират незаконни форми на разпространение на имитирани или пиратски произведения на изкуството”. Защитата на технологичните мерки и информацията относно режима на правила, залегнал в разпоредбите на глава III от същата конвенция е едно от методическите указания, което директивата цели да изнесе на преден план като акцент в нужните нови мерки. Освен примерното изброяване на действия и бездействия, които нарушават авторски и сродни права на своя преносител, в чл. 3 от същата глава на директивата може да бъде открита легална дефиниция на терминът “технологична мярка”. Също така, едно от интересните въведения на директива 2001/29/ЕО е текстът на чл. 12 от заключителните разпоредби, който предвижда създаване на орган, който се

---

⁷ **Василев**, Любен. Преглед на законодателството. Критични бележки върху реформата на българското авторско право. Списание за правна наука и съдебна практика “Юридически архив” бр. 1 година 11-та, София 1940 стр. 260

състои от представители на компетентните власти на държавите-членки. Една от задачите, които се поставят пред Комитета за контакти е именно “да действа като форум за оценка на цифровия пазар на произведения и други обекти, включително копиране за лично полване и използването на технологични мерки” – буква Г т. 4 на същия чл. 12.

Един от последните нормативни актове на Общността е създаден с оглед насърчаване на цифровото съдържание на Европа посредством решение No 456/2005/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 9 март 2005 година. Той цели създаване на многогодишна общностна програма за по-голяма достъпност, използваемост и експлоатация на цифрово съдържание в Европа. В това решение се оказва значимата роля именно на интернет в развитието на общността, “всеобхватно експлоатиране на потенциала на цифровото съдържание”. Поради обстоятелството че измеренията на динамичния прогрес в интернет технологиите е един от основните фактори в създаването на въпросното решение и целите пред него, още в чл. 1, т. 1 на настоящия акт, известен като eContentplus се задава срок от време, за който програмата да важи.

Вместо заключение

Седмица преди семинарът, за който бе подготвена тази писмена работа, в Европейския парламент бе проведен дебат и гласуване по предложение, отправено до евродепутатите, във връзка с интелектуалното пиратство. Въпросното предложение бе отправено от настоящия френски президент Никола Саркози и съвсем резонно би могло да бъде разгледано и като PR ход на неговата администрация, тъй като защитавайки и бранейки правата на тази специфична прослойка от всяко общество, каквато са артистите и въобще занимаващите се с интелектуален труд лица и посредством провеждане на подобна политика, той печели подкрепата и симпатиите на едни от най-ценените и уважавани личности в своята страна, чийто принос за културно-просветния подем и запазване на традициите е неоспорим и твърде нужен. Така или иначе, неговото предложение да бъде преустановяван достъпът до интернет на правонарушители, които неколкократно са били предупреждавани бе отхвърлено чрез гласуване. Представителите в Европейския парламент на различните страни-членки квалифицираха предложението като недопустимо в опсността от нарушаване на фундаментални граждански права, ако се приеме извършването на подобно действие без влязла в сила присъда и съдебен контрол над процесуалното действие.